

بهشی په گه م

خوا په رستی

به نه نغایی و بی شه ایکی

پێشهکی

گرتترین و له پێشترین زانست ئهوهیه ئادهمیزاد بزانیته بۆچی دروست کراوه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وآله. وبعد:

برایان و خوشکانی موسلمان: ((السلام عليكم ورحمة الله وبركاته)).

ئیمه دهزانین که تنهها یه که پهرهردگار ئیمه ی دروست کردوه، تنهها ئهویش رزق و رزیمان ددهات و، قازانج و زهرهرو، خوشی و ناخوشی خه لکی به دهستهو، پهرهردگاری هه موو بوونهوهره (رب العالمین) ه.

به لام پێویسته پێش هه موو شتی که بشزانین که ئه و مه بهسته چی یه که پهرهردگارمان ئیمه ی بۆ به دی هینانی دروست کردوه. وه کتاب و بهرنامه ئاسمانیه کانی له پیناودا دابهزاندهووه، پێغه مبه رانی پێ ناردوه، وه ههروه ها ژیان و مردن و، به ههشت و دۆزه خیشی بۆ ئه و پیناوه داناوه ؟!

چونکه هه ر که سی نه زانیته بۆچی دروست کراوه و ژیان ی پێ به خشراوه و پێغه مبه رانی بۆ نێردراوه، وه هه ده ف و حیکمه تی ئه م شتانه ی پێشو و نه زانیته؛ ئه وه مرۆڤی کی ویل و سه رگهردان و گومرا و زهره رمهنده، په نا به خوا. وه با شترین و راست ترین سه رچاوه ی زانستیش، که لییه وه ئه و مه به ست وه ده ف و حیکمه ته بزانی، بریتی یه له قورئانی پیرۆز، که وته و که لامی ئه و پهرهردگار ه یه که دروستی کردوین.

له ئایه ته کانی قورئاندا، به چه ندان شیوه ده رده که ویته، که مه به ست و

هه ده ف ئه وه یه: خوا به ته نها پیه رستری،

بۆ نمونه:

١. تاکه مه به ستی پهرهردگار له دروست کردنی مرۆڤ و جنۆکه، ئه وه یه که به ته نها- بێ شه ریک - بیه رستین: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ٥٦)

واته: دروستم نه کردوه جنۆکه و مرۆڤ، ته نها بۆ ئه وه نه بیته که به ته نها- بێ شه ریک - بم په رستن.

٢. تاکه مه به ستی پهرهردگار له ناردنه خوا ره وه ی په راو و کتابه ئاسمانیه کان به گشتی و قورئانی ش به تایبه تی - ئه وه یه که به ته نها- بێ شه ریک - بیه رستین:

﴿ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴾ (النحل: ۲)

﴿ الرِّكَابِ أَهْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّي حَكِيمٌ خَبِيرٌ. أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴾ (هود: ۱-۲)

۳. یه کهم فه رمان کردنی قورئان به ئیمه ئه وهیه که به ته نهها بیپه رستین. وه یه کهم نه هی قورئانیش له ئیمه ئه وهیه که هیچ شهریکی بو دانه نیین:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ؛ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ۲۱-۲۲). ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾ (الاسراء: ۲۳)

۴. تاکه مهبهستی په روهر دگار له ناردنی پیغه مبه ران - عليهم لصلاة و سلام - ئه وهیه که به ته نهها - بئ شهریک - بیپه رستین:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ (الانباء: ۲۰)

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ (النحل: ۳۶).

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ (الأعراف: ۵۹)

﴿ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾ (الأعراف: ۶۵)

﴿ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ (الأعراف: ۷۳)

﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْثِيرُ بَيْنِكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ (الأعراف: ۸۵)

گرنگی خوا به ته نههای په رستن و دووری له شیرک

له وهدا دهرده که ویت که

کیشه ی نیوان پیغه مبه ران و موشریکه کانی گه له کانیان

ته نهها له سهر - ته نهها خوا په رستن - بووه:

* قهومی نوح:

﴿ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا. وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴾ (نوح: ۲۳-۲۴).

* عادى قهومی هود:

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ. وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا. فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ (الأعراف: ۷۰).

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفْسِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ (الأخفاف: ۲۲).

* تهمودى قهومی صالح: (هود: ۶۲)

﴿ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴾

باوکی ئیبراهیم و قهومه که ی:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ (الممتحنة: ۴)

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِیَّ يَا إِبْرَاهِیمُ لَنْ لَمْ تَنْتَهِ لَارْجَمَنَّكَ وَاهْجُرْنِی مَلِیًّا﴾ (مریم: ۴۶)
 ﴿وَأَعْتَزَلَکُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُرَّبِی عَسَىٰ أَلَّا أَکُونَ بِدُعَاءِ رَبِّی شَقِیًّا﴾ (مریم: ۴۸).

* مه‌دی‌نی قه‌وم‌ی شو‌عه‌یب: (هود: ۸۷) .

﴿قَالُوا يَا شُعَیْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُکَ مَا یَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِی أُمُورِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِیمُ الرَّشِیدُ﴾

* ئە‌ه‌لی مه‌شو‌ره‌تی فیره‌ون به‌رام‌به‌ر موساو هارون:

﴿قَالُوا أَجِئْنَا لَتُلْفِئَنَا عَمَّا وَحَدَّثَنَا عَنْهُ آبَاؤُنَا وَتَكُونُ لَكُمُ الْکِبْرِیَاءُ فِی الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَکُمْ بِمُؤْمِنِینَ﴾ (یونس: ۷۸).

﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا کُنَّا بِهِ مُشْرِکِینَ﴾ (غافر: ۸۴) .

* موشریکه‌کانی قوره‌یش به‌رام‌به‌ر به‌ پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ :

﴿وَإِذَا ذُکِّرْتُ رَبِّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَیٰ أَذْبَارِهِمْ نَقُورًا﴾ (الاسراء: ۴۶)

﴿وَإِذَا ذُکِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُکِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ یَسْتَبِشِرُونَ﴾ (الزمر: ۴۵).

﴿ذَلَّکُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِیَ اللَّهُ وَحْدَهُ کَفَرْتُمْ وَإِنْ یُشْرَکْ بِهِ تُؤْمِنُوا . فَالْحُکْمُ لِلَّهِ الْعَلِیِّ الْکَبِیرِ﴾ (غافر: ۱۲).

﴿وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْکَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ کَذَّابٌ . أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشِیْءٌ عَجَابٌ . وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَیٰ آلَهِکُمْ إِنَّ هَذَا لَشِیْءٌ یُّرَادُ . مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِی الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ﴾ (ص: ۴-۷) .

﴿وَإِذَا رَأَوْکَ أَنْ تَخْذُلُونَهُ إِلَّا هُزُوا هَذَا الَّذِی بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا . إِنْ کَادَ لِبُضْلَانَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَیْهَا وَسَوْفَ یَعْلَمُونَ حِینَ یُرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِیلًا . أَرَأِیتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَکُونُ عَلَیْهِ وَکِیلاً . أَمْ تَحْسَبُ أَنْ أَکْثَرُهُمْ یَسْمَعُونَ أَوْ یَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا کَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِیلًا﴾ (الفرقان: ۴۱-۴۴) .

حه‌قی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ئە‌وه‌یه به‌ ته‌نها بی‌ه‌رستن و شه‌ریکی بۆ دانه‌نین

مو‌عازی کوری جه‌به‌ل ﷺ وتی: پی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ پی‌ی فه‌رمووم:

ئە‌ی مو‌عاز، ده‌زانیت هه‌قی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کانی چی‌یه؟.

مو‌عاز وتی: خواو پی‌غه‌م‌به‌ری خوا شاره‌زاترن.

پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئە‌وه‌یه بی‌ه‌رستن وه‌ شه‌ریکی بۆ دانه‌نین.

دوایی فه‌رمووی ﷺ وه‌ ئایا ده‌زانی هه‌قی (پاداشت دراوه‌ی) به‌نده‌کانیش له‌سه‌ر خوا چی‌یه؟!.

وتی: خواو پی‌غه‌م‌به‌ری خوا شاره‌زاترن.

پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئە‌وه‌یه که‌ سزایان نه‌دات که‌ هه‌قی ئە‌ویان به‌جی گه‌یاند^(۱).

﴿ که واته مروڤی باش ته و هیه که حقی خوا به جی ده گه یه نیت و خوڤی به زل نازانیت له ئاستی په رستن و به ندایه تی کردن بۆ خوا، وهك پیغه مبه ران و فریشته کان و پیاوچا کان:

﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ (الأعراف: ۲۰۶).

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۹).

﴿ وه هدر که سی خوڤی به زل بزانی له ئاستی مل که چی نواندن و په رستن خوا، ته وه خراپترینی خه لکی یه و، به زه لیلی و سه رشوړیسه وه ده چیتته دۆزه خه وه:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر: ۶۰).

په رستن و به ندایه تی بۆ کردن، ته نها مانی په ورو د گاره و، نابیت بۆ غه یری خوا بکریت؛

چونکه شیرکه و، مروڤ پیی له دین ده چیتته دهر

په ورو د گار فه رمانان پیده کات: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (النساء: ۳۶).

واته: به ته نها عیبادته تی (الله) بکه و له هیچ شتی کدا شه ریکی بۆ بریار مه دهن.

که واته پیو یسته مروڤ هیچ جوړیکی عیبادته بۆ غه یری خوا نه کات؛ نه بۆ فریشته (الملائكة)، وه نه بۆ پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وه نه بۆ جنوکه، وه نه بۆ پیاوچا کان (الأولیاء والصالحین)، چونکه ته گهر عیبادته تی خوا ی کرد، به لام له گهل خوا په رستن دا، په رستن بۆ غه یری خواش کردو، هه ندیک له جوړه کانی عیبادته تی بۆ غه یری خوا کرد؛ ته و ته غه یری خوا یه کردوه به شه ریکی خوا له په رستن بۆ کردن داو، وه به کافرو موشریک حساب ده کریت و، خوا په رسته که ی بی که لک ده بیت و، لی ورو ناگیریت و، به وه ئیسلامه تی هه کی هه لده و شیتته وه و، وه به ره و دۆزه خ ده چیت به هه تا هه تایی، ته گهر دوا ناگدار کردنه و ش تۆبه نه کات و په شیمان نه بیتته وه.

په ورو د گار ده فره مویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ؛ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا؛ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: جو له که و گا ورو د کان زانا و خوا په رسته کانی خو یانیا ن کردبو و به په ورو د گار؛ به وه ی که به پیچه وانه ی شه رعی خوا حلال و حه رامیا ن لی ورو د گرتن، وه هه ورو ها پیغه مبه ر عیسا شیا ن کردبو به په رسترا و، په رستیا ن بۆ ته نجام ده دا؛ له حاله تی کی شدا که فره مانیا ن پی نه کرابو به وه نه بیت که ته نها یه ک په رسترا و په رستن، که هیچ په رسترا و یکی حه ق نی یه ته نها خو ی نه بیت، وه پاک و به رزو دوو ره له وانه ی که ده یانکه نه ها وشی ووه شه ریکی ته و.

که واته ته گهر په رستن بۆ پیغه مبه ران و پیاوچا کانی ش بکریت، هدر به شیرک داده نریت و، مروڤ پیی له دین ده چیتته دهر.

وه په ورو د گار ده فره مویت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ، إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، وَمَأْوَاهُ النَّارُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: من الآية ۷۲).

واته: ئەوێ شەریک بۆ خوا دابنیت ئە عیبادەتدا، ئەو پەرەردگار بەهەشتی ئی حەرام کردووە، شوێنی دۆزەخەو، کەسیش پشتیوانی ئەو زالمە ی پێ ناکریت کە شەریکی بۆ خوا بربار داوە.

پێناسەی عیبادەت:

عیبادەت لە زمانی عەرەبییدا بەمانای: (الذُّلُّ وَالْخُضُوعُ) دیت، واتە: زەلیلی و مل کەچی. وە لە شەرعدا عیبادەت کردن (التَّعَبُّدُ) بریتی یە لە: ((التَّذلل لله محبةً وتعظيماً، بفعل أوامره واجتناب نواهيه، على الوجه الذي جاءت به شرائعه))^(١).

واتە: زەلیلی و مل کەچی نواندن بۆ خوا، زەلیلی یە کە لە خۆش و یست و بە گەورەدانانەو بیست، بە بەجی گەیانندی فەرمانەکانی و دوورکەوتنەو لە نەهیەکانی، بەو شیوەیە کە شەرعه کە ی پێی هاتووە.^(٢)

بەلام خودی عیبادەت لە شەرعدا بریتی یە لە:

(اسم جامع لكل ما يُحِبُّهُ الله، ويرضاه؛ من الأقوال والأعمال الظاهرة والباطنة، مع كمال المحبة والذل والخضوع، والبراءة مما يُنافي ذلك ويُضادّه)^(٣).

واتە: وشە عیبادەت ناویکی کۆو گشتی یە، بۆ هەموو ئەو گوشتارو کردارە، دەرەکی و ناوەکی یانە، کە پەرەردگار پێی خۆشن و، پێیان رازی یە. وە بەجی گەیانندی ئەوشتانە ی پێشو و بەو پەری خۆشویستنەو بۆ خوا، لە گەڵ تەواوی زەلیلی و مل کەچی نواندن تیااندا بۆ خوا. وە هاوکات دووریش کەوێتەو لە هەموو ئەو کردارو گوشتارانە کە ئەو ی پێشوت ئی لاز بکات، یا هەلێ وەشی پێتەو.

روون کردنه وهیهك:

(1) ((شرح ثلاثة الأصول)) ص: ٣١. للشيخ ابن عثيمين - رحمه الله -.

(2) تێبینی: دوو جوړ بهنده هیه؛ چونکه بهندایه تی دوو جوړه:

جوړی یه کهم: بهندایه تی یه کی بی و یست و ئیراده بۆ پەرەردگاریتی خوی گهوره (عبد لربوییته). واتە بهندە کراو به بهنده (عبد بمعنی مَعْبُد) بی هەلپژاردن و یست و مەبەستی بهنده خوی.

ئەو جوړه بهندایه تی هەموو بونه وەر ده گرێتەو، به گیاندارو بی گیان. موسلمانان و کافر. هەر هەموویان مل کەچ و ژیریاری و یستە قەدەر یە بونه وەر یە کانی پەرەردگارن و، پەرەردگاریتی خوی گهوره زاله به سهریانەو، کەس ناتوانیت و یست و ئیراده قەدەری خوا ڤە کاتەو. واتە کەس ژیان و مردن و تەمەن کورتی و درێژی و، نیریتی و مییه تی و، سپیتی و رەشیتی و، ساغی و ناساغی خوی به دەست نی یە: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾.

واتە هیچ یه کیك نیه له ئاسمانه کان و زه ویدا ئیلا به سیفه تی بهنده ده گرێتەو بۆلای خوا

جوړی دووهم: بهندایه تی به بیست و ئیراده بهنده خوی بۆ لایه نی پەرستراویتی خوی گهوره (عبد لالوهیته). ئەو هەش بهندایه تی ئەوانه یە کە خۆیان به یست و ئیراده ی خۆیان، ئیراده ی شەری و دینی خوا به جی دینن (عبد بمعنی عابد). بهندایه تی کردنی کە ئەو پەری زەلیلی و، تەواوی خۆش و یستنی تێدا یە بۆ پەرستراویتی به خشنده ی خاوەن ناو جوان و سیفاتە به رزەکان. ئەو بهندایه تی یەش تاییه ته به براداران؛ له پێغه مبه ران و پیاو چاکان و دۆستان و خۆشه و یستانی خوا.

(3) ((المدخل لدراسة العقيدة الإسلامية على مذهب أهل السنة والجماعة)) ص: ١١٤ د. إبراهيم البریکان.

(۱) گوفتاری دهره کی بریتی به لهو عیباده تانه ی که به زمان ده کرین، وهک شایه تمان هیئان و بانگه وازی و فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه و زیکرو دوعاو پارانه وهو، داوا لی کردن و، داوای به فریا که وتن و، داوای په نادان و، داوای یارمه تی لی کردن و... (الدعاء والاستغاثة والاستعاذة والاستعانة والاستغفار و...).

(۲) کرداری دهره کی بریتی به لهو عیباده تانه ی که به لاشه نه نجام دهرین وهک: رکوع و سوجه بردن و پوژوو گرتن و هیجره ت کردن و جیهاد به ده ست و لاشه و، هجی مالی خوا کردن. وه ههروه ها نهو عیباده تانه ش که به مال ده کرین وهک: زه کات و خیرو قوریانی و نه زرو سه ربین (النذر والنحر و...).

(۳) گوفتاری ناوه کی بریتی به لهو عیباده تانه ی که له دلدا دهن، وهک: ئیعتقاد پی بوون و، به راست زانین.

(۴) کرداری ناوه کی بریتی به لهو عیباده تانه ی که به دل نه نجام دهرین: وهک خوش ویستن و، لی ترسان و، پشت پی به ستن و، دل پی خوش بوون و...

کهواته عیبادهت به (دل و زمان و لاشه و مال) ده کریت

جا کاتی که مرؤف موسلمانان و ته نهها به ندهی خواجه، که نهو عیباده تانه ی به دل و زمان و لاشه و مال ده کریت، هه مووی ته نهها بو نهو په روه رد گاره بکات که؛ دروستی کردوهو نیعمه تی به سه ردا رشتوهو سوودو قازانج و ژیان و مردن و به هه شت و دوزه خی به ده ست. وه له هیهچ جوړیکیاندا که س نه کاته شه ریکی خوا، هیهچیشیان بو غهیری خوا نه کات: ههروه که لهم ئایه ته پیرزده دا دهره که ویت: (الاعمال: ۱۶۲-۱۶۳).

﴿ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾

واته: بفهرموو: (۱) نویره که م (که نویش به دل و زمان و لاشه ده کریت). (۲) وه سه ربین و قوریانی که شم (نُسُکي) (که نه مهش عیباده تی که به مال ده کریت). بللی هه موو عیباده تی دل و زمان و لاشه و مال، (۳) وه هه موو ژیانم و (۴) مردنیشم؛ ته نهها بو نهو (الله) یه یه، که په روه رد گاری جیهانیانه و، شه ریکی نیه. وه منیش به وه فه رمانم پیئکراوه و، من یه که می موسلمانانم.

الإمام الطبري له ته فسرده که یدا بو نه م ئایه ته: ﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ، وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾ فه رمویه تی: ((يقول: وألم أعهده إليكم أن اعبدوني دون كل ما سواي من الآلهة والأنداد، وإياي فأطيعوا؛ فإن إخلاص عبادتي، وإفراد طاعتي، ومعصية الشيطان هو الدين الصحيح والطريق المستقيم)).

مه رجه کانی عیبادهت

له پیناسه ی به ندایه تی و په رستن بو کردن له شه رعدا که بریتی بوو له: (التذلل لله محبة وتعظيماً، بفعل أوامره واجتناب نواهيه، على الوجه الذي جاءت به شرائعه). بومان دهره که ویت که عیبادهت چنه د مه رجیکی تیدا پیویسته:

۱. (صدق العزيمة): بوونی عه زیمه تی کی راست له سه ر گوپرایه لی کردنی کی کرده و یی و واقعی، به به جیهانیانی فه رمانه کان و دوور که وتن وه له قه ده غه کراوه کان. که نه مهش مه رجی بوونی عیباده ته (شرط" لوجود العبادة). نه م مه رجه ش له م پرگه یه دا دهره که ویت که خه تی به ژیردا هاتوه: (التذلل لله محبة وتعظيماً، بفعل أوامره واجتناب نواهيه...)

۲. (الإخلاص لله): بوونی ئیخلاسیکی پاک و تهواو بۆ خوا له په‌رستندا، دوور له ریایی و شه‌ریک بۆ خوا دانان. وه ئهم مهرجه‌ش لهم پرگه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که خه‌تی به ژێردا هاتووه: التذلل لله محبةً وتعظيمًا، بفعل أوامره واجتتاب نواهیه،...

۳. (موافقة السنة): بوونی پیکاپیکی‌یه‌کی (الموافقة) ته‌واو له‌گه‌ڵ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواپه‌رستنه‌که‌دا. بۆ ئه‌وه‌ی خواپه‌رستی‌یه‌که‌ دوور بیت له بیدعه‌و داهینراو. وه ئهم مهرجه‌ش لهم پرگه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که خه‌تی به ژێردا هاتووه: (...، على الوجه الذي جاءت به شرائعُه).

وه دوو مهرجی دوايش مهرجی گیرابوونی عیبادته‌که‌ن، واته که هه‌رکام لهم دوو مهرجه نه‌بن؛ ئه‌وه عیبادته‌که‌ گیراو قه‌بول نابیت.

وه ئهم ئایه‌ته‌ش (الكهف: ۱۱۰) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر هه‌رسێ مهرجه‌که‌:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ:

۱. فَلْيَعْمَلْ (صدق العزيمة)

۲. عَمَلًا صَالِحًا (موافقة السنة)

۳. وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الإخلاص لله)

بۆچی خوا بپه‌رستین به‌ته‌نها؟

ئایا بۆچی پیویسته خوا بپه‌رستین؟!.

وه که بشپه‌رستین، بۆ ده‌بیت ته‌نها بۆ ئه‌و په‌رستن بکه‌ین و هیه‌چ یه‌کی تر له‌گه‌ڵ ئه‌ودا نه‌په‌رستین، وه ته‌نها داوای یارمه‌تی و به‌ فریاکه‌وتن و په‌ناگرتن هه‌ر له‌و بکه‌ین و ئیعتیقادمان هه‌ر به‌و بیت به‌ ته‌نها؟.

ئایا پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا‌کانیش، خۆشه‌ویست و دۆست و (أولياء الله) نین؟. که‌وابوو بۆچی دروست نیه له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌ هاواریش بکه‌ینه ئه‌وان و ناوی ئه‌وانیش به‌ین له‌گه‌ڵ خوا، وه نه‌زریان بۆ بکه‌ین و ئیعتیقادمان پێیان بیت؟

وه‌لامی ئهم پرسیاره‌ لهم چه‌ند روانگه‌به‌که‌وه‌ ده‌ده‌ینه‌وه‌:

روانگه‌ی یه‌که‌م:

له‌ پێناسه‌ی به‌ندایه‌تی و په‌رستن بۆکردن له‌ شه‌رعدا، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که له‌ په‌رستن کردندا چه‌ند روکنیک پیویسته: ئه‌گه‌ر بوونیان نه‌بیت، ئه‌وه په‌رستنیش بوونی راسته‌قینه‌ی نابیت، که روکنه‌کانیش بریتین له‌:

۱. زه‌لیلی و ملکه‌چی نواندنی ته‌واو.

۲. خۆشویستیکی ته‌واو^(۱).

(۱) تێبینی: عیبادت دوو روکنی سه‌ره‌کی و به‌هه‌تی هه‌یه، که بریتین له‌:

۳. گوپرایه لی کردن؛ به به جیهینانی فرمانه کان و دوور که و تنه وه له قهدهغه کراوه کان. جا که به ندایه تی کردن ئەم شتانه بیته؛ ئەوه گومانی تیدانی به که تنهها زاتی خوی پهرهردگار شایسته و شیاوی ئەوه به ئەم جوړه به ندایه تیهی بۆ بکریت به تنهها؛ چونکه:

۱. زه لیلی و ملکه چی بۆ به کیك ده نوینریت که ئەوپه ری تواناو ده سه لات و گه ورهیی و تۆله و سزای هه بیته. ئەم سیفه تانهش تنهها له خوی پهرهردگادا هه ن که ئەوه: ﴿المجید، الکبیر، العظیم، الجلیل، العلیُّ الأعلی، العزیز، القوی، المتین، الجبار، المتکبر، الرقیب، المحیط، القهار، ذو الجلال والإکرام، القابض الباسط، المعطي المانع﴾

۲. وه خوشیستی تهواو تنهها بۆ به کیك ده کریت، که خوی له خویدا جوان و تهواو سیفته بهرز بیته له لایه که وه، وه له لایه کی تریشه وه به خشنده و میهره بان و خاوه ن چاکه بیته له گه ل خه لکی بی بهرامبه ر. وه هیه به کیکیش ئەم دوو لایه نهی تیدا نین به تهواوی جگه له خوی به به زهیی که به همه ته که ی هه موو شتیکی گرتوته وه، خاوه نی چه ندین سیفه تی بهرزو جوانه وه: ﴿الصمد، الحمید، العفو، الغفور، التواب، الودود، الفتاح، الرزاق، الغنی، المغنی، الحلیم، الشاکر، القریب، المجیب، الکافی﴾.

۳. وه گوپرایه لی به کیك ده کریت، که فرمانه کانی هه موو عه دل بن، وه فرمان به چاکه و شتی پاک و سوو ده خش بکات، وه نه هیه کانی له شتی خراب و پیس و زه ره رمه ند بیته. وه هه ره ها فرمانه کانی بگوئین له گه ل سروشتی مروؤ.

وه تنهها فرمانی ئەو زاته له هه موو روانگه به که وه عه دل و چاک و سوو ده خش و، گونجاوه له گه ل سروشتی ئاده میزاد، که ئاده میزادی دروست کردووه، بونه وهریش هه مووی له سه ر نیزامی ئەو به ریوه ده چیت:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَبِثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۵۴).

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي الْوَرْدَةِ وَالْأَنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ۱۵۷).

کمال الحب و غایته، مع غاية الذل.

واته: تهواوی خوش و یستن، له گه ل ئەو په ری زه لیلی و ملکه چی نواندن بۆ ئەو زاته ی که کردارو گوفتاره که ی بۆ ته نجام ده درئ. کهواته هه ر کرده وه به که ئەم دوو روکنه ی تیدا بیته، ئەوه عیبادته؛ جا که بۆ خوا بکریت، ئەوه په رستنیکی ته وحیدی و پیروژه، وه که بۆ غهیری ئەویش بکریت، ئەوه په رستنیکی شیرکی و کوفره، خاوه نه که ی ده بیته ته هلی دۆزه خ به به رده وامی.

قال الحافظ الحكمي -رحمه الله-: ((وَأَنَّ مَنَاطَهَا -يعني العبادة- الذي لا قوام لها إلا به هو: كمال الحب و غایته، مع غاية الذل، ولا تسمى عبادة إلا مع ذلك كله... فإذا اجتمع في العمل كان عبادة: إن كانت لله فهو التوحيد الذي هو أشرف المطالب، وإن كانت لغيره فالشرك الأكبر المخلد صاحبه في النار، والعبادة بالله)). (معارج القبول) ۲۵۹/۱.

وه هەر خوا خۆی خاوهنی ئەم سیفەتە تانە یە کە وادەخوازن تەنھا ئەو مافی شەریعەت دانانی هەبێت و هەر خۆی شیایوی بەرنامەو یاسا بۆ دانان بێت، وەک:

[الحکم، العدل، الهادی، الرشید، الحق، الرب، الملك، العليم، الخبير، السميع، البصير، الخالق، الباري، المصور، المهيمن، الحي القيوم، الأول، والآخر، والظاهر، والباطن]

ڕوانگەی دووهم^(۱): بێگومان:

۱. هەموو زیندە دەریک لەسەر ئەو دەروست بوو و ڕاهاتوو (مجبۆل علی) کە خۆشەویستیکی هەبێت و، ئەو مەبەست بێت و، دلی پێوی بەند بێت و ئارام بگرێت و خۆشحالی تەواوی لی و دەدەست کەوێت.

۲. وە پێویستی شێ بە یارمەتیدەر و گەیهنەرێک هەبێت، بێگەیهنێتە داواکاریە مەبەست بوو خۆشەویستە کە و ئەو خۆشەوی کە مەبەستییەتی.

۳. وە هەروەها مەوۆ و دەروست بوو، و ڕاهاتوو کە لادان و دوورخستنه وە زەرەر ناخۆشی بەلاو مەبەست بێت.

۴. وە دیسان بۆ لادانی ئەو ناخۆشیەش پێویستی بە وسیلەو یاریدەدەرێک هەبێت.

کەواتە هەموو مەوۆشێک ئەم چوار شتە پێشوی پێویستە، بوون و بەختەوێ نایێت بەبێ ئەم چوارە. بەلام بابزانی ئەو چوارە چین؟

(۱) بێگومان دل ئەو زاتە خۆش دەوێت و، ملکەچی بۆ دەنوینی و هۆگرو ئالودە دەبێت، کە ئیعتدادی دەخاتە سەر، بۆ لی و دەدەست کەوتنی ڕزق و ڕۆزی و سەرکەوتن و سەرفرازی و بەختەوێ خۆشحالی. وە لەبەر ئەو هەموو بەرژەوێ سەودبەخشانە کە لەو دەستی دەکەون.

(۲) جا کە هاتوو ئەو زاتە کە سەرچاوەی خۆشی ئەو دلێ، هەر ئەویش توانای دەستی خۆشیەکانی هەبوو بۆ ئەو دلێ، واتە بە یارمەتی خۆشەویستە کە بگاتە خۆشیەکانی ئەو خۆشەویستە کە. ئەو زیاتر خۆشی دەوێت و پشستی پێ دەبەستێت و زەلیلی بۆ دەنوینی.

(۳) وە کە بزانی دەوورکەوتنەو ئەو زاتە، یا ڕەنجانی ئەو زاتە لی، سەرچاوەی زەرەرمەندی و ژیان تالی بەردەوامی ئەو دلێ؛ ئەو زیاتر دل پێوی بەند دەبێت و بە گەورە دادەنێت و، ئەو توورە بوونی شێ دەترسێت.

(۴) وە دەگەرێت بەدوای وسیلەو یاریدەدەرێک کە ئەو توورەیی ئەو بیپاریزێت. بەلام دوای گەران و پشکنین، دیسان کەسی دەست ناکەوێت بتوانێت ئەو مەترسیە گەورە لای بدات و، توورەیی ئەو زاتە لی بەدوور بگرێت، جگە لە زاتە کە خۆی نەبێت.

کەواتە تەنھا خۆی پەرەردگار شیایوی ئەو یە خۆشان بویت؛ لەبەر خۆی ئەو ئەو کە خۆی تەواوو خاوهنی ناو سیفەتی جوان و بەرزە. وە دیسان خۆشان بویت لەبەر بەخشندەییەتی و میهرەبانیتی و چاکە زۆرەکانی ئەو گەل بەندەکانی کە نایەنە ژمار.

(1) بۆ زیاتر سوود وەرگرتن لە ڕوانگەی دووهم تا دەیهەم ڕوانە: (مجموع الفتاوى) ۱/ ۲۰-۳۶. وە (إغاثة اللهفان) ص: ۲۵-۴۰.

(۲) هەر يه کيکى توت خوش بویت ئەگەر بۆ ئەو و له پیناو ئەودا نهییت. وه بۆ ئەوه نهییت که یارمهتیدرت بیّت بۆ زیاتر خوشویستی خوا، ئەوه زبان بهخشه بۆ بهنده و زەردری زیاتره له قازانجی .

زیاتر، پێویستیان بەوەیە کە خوا بپەرستن و ئە هەموو یەکیەک خۆشتیان بۆی و پازی بێت لییان و ئە توورەیی خۆی بیانپاریزێت.

چونکە فەقیری دنیا ماوەکە کورتە و براوەیە و هەتا سەر نیە، بەلام فەقیری قیامت هەرگیز ماوەیە و بەردەوام نەبراوەیە.

و مەروڤ گەر لاشەکە ماوەیە کێ کورت ئە ناپەرەتی دایبێت ئە ژبانی دنیای براوە، ئاساترە ئەوێ دڵ و لاشە بە بەردەوامی ئە تالی و عەزاب و ئازاردا بێت ئە دواڕۆژی نەبراوە. پەنا بەخوا.

و هەر وەها دلی مەروڤ خۆش نابێت بە بەردەوامی و تەواوی ئە هەموو پوانگە یە کەو، تەنها بە خوا نەبێت. بەلام غەیری خوا ئە گەر بێتە هۆی خۆشی یە کیش بۆ دلی مەروڤ؛ ئەو نە خۆشیە کێ تەواو بێ ناخۆشی دەبێت، و نە تاسەر و بەردەوامیش دەبێت. و بگرە زۆر جاری واش هە یە ئەو خۆشی یە کاتی یە، خۆی لەخۆیدا دەبێتە هۆی ناخۆشی و ژبان تالی داهاووی هەتاسەر.

و نیشانە ی ئەم پراستیانه ش ئە واقعدا دەبینرێ زۆر بە ئاشکرا. بۆ نمونە موسلمانێ تەنها خوا پەرست بە راستی و لەسەر زانستی، بەردەوام دڵ خۆش و ڕوو گەشە. و خۆشی و لەزەتی ئیمان و خوا پەرستیە کە بە هەموو دنیا ناگۆرێتەو. و بگرە ئەو کاتە بەلایەو خۆشتێن کاتە، کە هەموو دنیای دەکاتە قوربانیی خوا پەرستیە کە، و خۆشی ئەو پێناویدا بەخت دەکات. و تاوێ کو زیاتر چاکتر خوا پەرستی بکات، ئەو زیاتر ئە هەموو کاتە کانی تری خۆشحالتەر، ئە گەر ئە دنیاشدا ئە هەموو کەس هەزارترو بێ دەسلالت تریش بێت.

بەلام مەروڤی دور لەخوا، کە بەندایەتی و ملکەچی بۆ خوا ناکات و، دڵە کە خۆشیستنی تەواوی خۆی تیدا نیە، دەبینن ئەو مەروڤانە ئە گەر خاوەنی هەموو سامان و دەسلالتی دنیاش بن، هەر دلتەنگ و ژبان تال و نا ئارام و نا مورتاحن، چونکە خۆشەویستی راستەقینەیان - کە (الله) یە - ئە دەست چوو، کە ئارامی تەواو کامل بە دڵ دەدات: ﴿أَلَا بَدَّلَ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾، بۆیە دەبینن هەر ڕۆژی خۆشەویستێک دەگۆرێ و دلیشیان هەر ناحەسیتەو:

جا هەندیکیان خۆشەویستە کە ی مال و سامانە، کە لای هەموو شتیکی، و ئەمادەش نی یە دیناریک بێخشی بەبی بەرامبەر و بەدیل. بەلام ئەمادە یە ناموس و شەرەفە کە بفرۆشێت بە پارە.

هەندیکیشیان زەعامەت و دەسلالت و ناو و شوهرەت خۆشەویستێن شتە بەلایەو. و ئە پێناو دەست کەوتن و مانەوێ زەعامەتە کە، ئەمادە یە سەدان و هەزاران کەس بە کوشت بدات و بیانکاتە قوربانی دەسلالتە کە ئە گەر بە جۆگە ی خۆنیش بێت !.

و هەندیکیشیان ئافرەت سەرخۆشی کردوو بەلایەو گەورەترین ئاوات و مەبەستەو، خۆشیستنی ئافرەت دلی داگیر کردوو، ئاگای ئە چاکەو مەروڤایەتی و یادی پەروردگاری نەماوە.

بەلام بێگومان هەر یە ک ئەم سی خۆشەویستە ی ئەوان، ئاکامیکی تالی دەبێت و ژبانی ناخۆشیی بەدواوە یە.

وە جارى واش ھەيە کە خۆشەويستە کەى دەست ناکەوێت، يان لە دەستى دەچيێت، خۆى ئىنتىحار دەکات و خۆى دەکوژيێت. کەواتە خۆشەويستە کەى بوو ھۆى ناخۆشحالى دونياو دوا رۆژى. وە لەزەتى خۆشەويستى کەى وەکو خواردنێکى شيرينى ژەھراوى کراو وابوو، سەرەتا بە شيرينى يە کەى خەلەتاو، کۆتايى کەيشى لەناوچوونى خۆى بوو بە ژەھرە کە.

کەواتە چۆن لاشە پيويستى بە خواردن و خۆراک و ئىسراحت ھەيە، بە ھەمان شيوەش - بگرە زياتريش - دل پيويستى بە خۆشى و ئىسراحت ھەيە. وە تاکە خۆشى و ئىسراحت و ئارام و لەزەتى دل، لەو ھەدايە کە تەنھا خوا پەرستراوى بيت و لە ھەموو يە کيک زياتر خۆشى بویت و رەزا بوونى ئەوى دەست کەوێت و توورەيى و سزاي ئەوى لى بەدوور ييت.

روانگەى چوارەم:

لە دوو روانگەى سەرە کى يەو بەندەکان بە دلە کانيان دەگەرێنەو ھە لای خواى پەرورد گاريان. روانگەى يە کەم: ئەو ھەيە کە مرۆف ھيچ سوودو قازانجى کى تەواو بى زيانى بەردەوامى دەست ناکەوێت لە غەيرى خوا؛ چونکە سوود و قازانجى تەواو تەنھا لەو ھەو دەست دەکەوێت و زيان و ناخۆشيش تەنھا ئەو لەسەرى لادەدات. لەبەر ئەو ھاوى يارمەتى لى دەکات و پشتمى پى دەبەستيت، وە ئەو ھاوى يارمەتى لى کردن و پشت پى بەستەنش وای لى دەکات خۆشى بویت و سوپاسى بکات و بەندايەتى بکات لە بەرامبەر ئەو ھەموو نىعمەتە زۆرانەى کە لەگەڵیدا کردووە. واتە پشت پى بەستنى و ھاوا لى کردنى دەيگەيەنى بە خۆش ويستنى و بەندايەتى کردنى. کە ئەمەش روانگەى دوو ھەمە کە بریتی يە لە:

بەندايەتى کردنى خوا لەبەر خۆش ويستنى تەواو بۆى کە ھەموو دلێ پر کردووەو پيوى شادو گەش و خۆشحال بوو.

و ھاوى پەروردگار لە قورئانە کەيدا زياتر لە روانگەى يە کەم ھە بانگى بەندەکانى دەکات بۆ روانگەى دوو ھەم کە بریتی بوو لە بەندايەتى کردنى خوا لەبەر خۆش ويستنى تەواو بۆى و دل پيۆ بەندبوون و ئالودە بوونى. ھەر ھەروە لە روانگەى يانزە ھەم دەردە کەوێت.

و ھە نمونەى ئەم دوو روانگە يەش وە کە سىک وایە، کە بەلایە کى گەرە، يان فەقيرى، يان ترسيکى زۆرى تووش بووييت، ئەويش زۆر بە زەليلى و ملکەچى و ئىخلاسى ھەو ھە کاتە خواو ھاوى يارمەتى و فرياکەوتنى لى دەکات، تا وای لى ديت، خودى گەرانەو ھە کەى بۆلای خواو موناجات و پارانەو ھە کەى لەخوا، بەلاو ھە خۆشتر دەييت لەو ھاواکارى ھە کە پيشتەر ھەبيو، ھەرچەندە لەسەرەتادا تەنھا مەبەستيشى ھاواکارى ھە کەى بوو. نەک ئەو لەزەتى پارانەو لە خواو گەرانەو بۆ لایى و دل شادبوون پيى.

روانگەى پينجەم:

هه رکه سیك یه كێكی تری - جگه له خوا - خوش بویت زیاد له پێویست، یان خوش ویستنه كهی بۆ خوا و له پێناوی ئەودا نهییت، ئەوه بێگومان تووشی زهرهرو ناخۆشحالی دهییت به هۆی خودی خۆشه ویستنه كهیهوه، له دنیا پێش قیامهت، یان ههه له دوا رۆژ، یا له ههه دوولا. جا دهستی كهوتییت یان نا؛ چونكه:

۱. پێش دهست كهوتنی ههه له عهزاب و غهه و پهژاره دایه، وه كه دهستیشی كهوت بهردهوام خهمی له دهست چوونیهتی، چونكه تاكو سهه ناییت، وه كه له دهستیشی چوو زۆر زیاتر غهه مبارو دلتنهنگ دهییت.

۲. وه ئە گهر دهستیشی نه كهوت، ئەوه دائیم دلی بریندارو غهه مبارو تهنگه به ئەندازی هۆگری و گیرۆدهیی به خۆشه ویستنه كهی. جا مال پیت یان ئافرهت، یان ریاسهت وهك پهروهردگار دهفهرموویت:

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَزَحَوْا أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۵۵).

ئەوه سزای دنیا، وه له رۆژی دوايشدا:

﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا. ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعَنَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ (العنكبوت: ۲۵).

﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ (الزخرف: ۶۷).

روانگهی شه شهه:

پهروهردگار مرۆفی بۆ ئەوه دروست کردوه كه بیهه رستیت، كه په رستنی ئەویش بریتی یه له ناسینی و خوش ویستنی و تهسلیم بوونی و ملکهچ بوونی و یادکردنی و به گههه دانانی. ئەم په رستنهش خوشحالی و بهخته وهی رسته قینهی مرۆفی تیدایه. چونكه دلی مرۆف ئارام ناگریت و خوش ناییت و تیسراحهت ناکات، تهنها بهوه نهییت كه خوی پهروهردگار خۆشه ویستی بیت و ئەمهه و هیواشی به ئەو بیت و بهندهی رسته قینهی ئەو بیت له دنیا. وه له دوا رۆژیشدا خۆشترین پاداشت به لای خوا په رستانهوه، بینینی زاتی پهروهردگاری خۆشه ویستیانه.

كهواته له دنیا خۆشترین شت به لای مرۆقه عاقله كان ئەوهیه كه دله كانیان تهنها روو له خوا بن و خوش ویستنی ئەو پیری کردبهنهوه، یادی ئەو ئاوه دانی کردبهنهوه. وه له دوا رۆژیش رها بوونی و بینینی خوا خۆشترین شته به لایانهوه: (أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ... وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقِرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَىٰ بَعْدَ الْقَضَاءِ وَبِرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَىٰ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالشُّوْقَ إِلَىٰ لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُّضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُّضِلَّةٍ).

وه پێچهوانهی ئەوه ئە گهر دل گیرۆدهی غهیری خوا بیت و، خوشویستن و په رستنی بۆ غهیری ئەو بیت، ئەوه سهه رچاوهی هه موو ژیان تالی و زهرهه مندی هه تهی:

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ. وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ۱۳-۱۴).

روانگهی هه وهه:

له پشت بهستنی مرۆف به غهیری پهروهردگاری، زهرری پێ دهگات له خودی پشت پێ بهستراوه كهی، به پێچهوانهی هیواو ئومیده كهی.

بۆ نمونه: مرۆڤی موشریک له پهرستن و پشت بهستنی به غهیری خوا، سهركهوتن و بهخته و دهربوونی مه بهسته، به لām پێچهوانه ی ئاواته كه ی لێوه به نسیب دهییت، وهك دهیین پهره دگاری له م ئایه تانه دا ئه م راستیه ی روون كردۆته وه:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا. كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ (مریم: ۸۱-۸۲)

كهواته زه رهرو ریسوایی مرۆڤ له وه دایه كه غهیری خوا بپهرستیت و پشتی پی بیهستی، به لām سهركهوتن و سهرفرازی و سهربهزی و بهخته و هری له وه دایه كه ته نهها خوا بپهرستیت و داوای یارمه تیش ته نهها هه ره لهو بكات ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه: ۵).

روانگه ی هه شته م:

پێویسته مرۆڤ ته نهها خوا بپهرستیت و رووبكاته ئه و و ره جای ره حه ته ی ئه و بكات و داوای هیئانی خیر و خوشی و، لادانی شهرو ناخوشی هه ره لهو بكات؛ چونكه ئه و پهره ردگاره سه ره پای بوونی توانای له سه ره به جیهیانی داواکاریه كان، كه چاكه ت له گه ل دهكات و یارمه تیت دهكات و خوشیت بۆ ده هیئیت و شه رت له سه ره لادهكات هه مووی ته نهها بۆ خاتری خۆته نهك بۆ خاتری خۆی. واته خۆی له خۆیدا ده له مه ند و به رپژو به خشنده و میه ره بانه و بی پێویسته له به نده كانی، وه بۆ ئه وه چاكه ت له گه ل ناكات تاوه كو تۆش رۆژێك له رۆژان چاكه ی له گه ل بكه یته وه، یان به فریای بییت و پاداشتی بده یته وه.

به پێچهوانه ی مرۆڤه كان كه چاكه له گه ل یه كتری ناكه ن به به رامبه ره نه ییت، واته هه ره كه سینك یارمه تیت بدات ئه وه له به ره موحتاجی و به رژه وندی خۆی یارمه تیت دهكات، بۆ ئه وه ی پاداشتی ئه و یارمه تی و چاكه كردنه ی وه ربگریته وه له دونیا، یان له قیامه ت، له تۆ، یان له پهره ردگاری، به گوێره ی نیه تی ئه و كه سه. كهواته له هه ردوو حاله تدا مرۆڤ كه چاكه یه كت له گه ل بكات ئه وه بۆ به رژه وندی خۆیه تی پێش به رژه وندی تۆ!

كهواته ئومید بوونت به چاكه و یارمه تی خوا سود به خشه و هیچ باجیكی به دواوه نیه. به لām ئومید بوون به چاكه ی غهیری خوا بی باج و منه ت و زه ره ر ناییت؛ چونكه كهس چاكه ت له گه ل ناكات بی به رامبه ره ته نهها خوا نه ییت كه هیچ پێویسته یكی به به نده كانی نیه، وه كه پهرستیشی له سه ره داناوین بۆ به خته وه ر بوون و خوشحالی خۆمانه نهك ئه و موحتاجی به ندایه تی ئیمه بیته كه ره هه موو خه لکی خواپه رست بن هیچ له خوایه تی خوا زیاد ناكات، وه ئه گه ره هه موو خه لكیش كافر بن هیچ له خوایه تی ئه و كه م ناكات.

روانگه ی نوێه م:

زۆریه ی خه لکی تۆی بۆ خۆی ده ویت نهك بۆ خۆتی بویت.

واته ده یانه ویت له تۆوه سودمه ند بن، وه به سه ره تۆدا سه ركه ون بۆ به رژه وندی كانیان، ئه گه ره چی به زه ره ری دین و دونیای تۆش ته واو بیته !.

به لّام په وهردگار تۆی بۆ خۆت دهوێت، وه که به ندایهتی له سهر داناوێت له بهر پێویستی و محتاجیتهی خۆی نیه بهم په رستهی تۆ بۆ ئه و، به لّکو بۆ به رژه و هندی تۆیه تی، تاوه کو به خته وهری دونیا و دواړژ بیت. که واته چۆن هیوا و ئومیدت به غهیری خوا ده به ستیت و چۆن ئیعتیماد ده که یته سهر غهیری خوا.

روانگهی دهیه م: ئومید بوون به غهیری خوا، وه په رستن و داوا لێ کردن و پشت پێ به ستنی بێ سوود و بگره زه ره ریشه؛ چونکه غهیری خوا:

۱. نازانیته به رژه و هندی تۆ له چی دایه تاوه کو خوا فیتری نه کات.
۲. وه ناشتانیته یارمه تیت بدات و به رژه و هندیه که ت بۆ دابین بکات تاوه کو خوا یارمه تی نه دات و توانای ئه وهی پێ نه به خشیته.

۳. وه ناشیه و هیت یارمه تیت بدات تاوه کو خوا وای لێ نه کات بیه ویت یارمه تیت بدات.
که واته هه موو شته کان ده گه رپنه وه بۆ خوا. که وابوو دل به ستنه وه به غهیری خوا و ئومید پێ بوون و پشت پێ به ستنی زه ره بۆ به نده، نه ک سود به خش؛ چونکه وازی هینا له و زاته ی که هه موو شتیکی به دهسته، بۆ که سیك که هیچی به دهست نیه ته نانه ت بۆ خۆیشی.

وه ئه گه ره هه موو دونیا کۆبیته وه بۆ ئه وهی سودیک به تۆ بگه یه نن، ناتوانن ته نها ئه وه نه بیته که خوا بۆتی نویسه و. وه ئه گه ره هه موو خه لکی سهر زه ویش بیانه ویت زه ره ریکت لێ بدن ناتوانن ته نها ئه وه نه بیته که خوا له سهری نویسویت، وه که له هه دیسی (ابن عباس) دا پیغه مبه ر ﷺ وای فه رموه ^(۱).

روانگهی یانزه هه م ^(۲):

له بهر ئه وه ده بیته ته نها خوا بپه رستریته و سه رپرین و نه زر (له خۆ گرتنی) بۆ بکریته، و هاواری بکریته و داوای یارمه تی و به فریا که وتنی لێ بکریته؛ چونکه ئه و به ته نها، په ره رد گاره و خالیقه و رازیقه و بیسه ره و بینایه و زیندوو و نه مه ره و به توانا و ده سه لاته و، خاوه نی هه موو بونه وهره و، خیره خوشی و، زه ره رو زیان و، سود و قازانج و، هیدایهت و گومرایی و، به خته وهری و شه قاوه ت و، ده و له مه ندی و فه قیری و، عیززه ت و زه لیلی و، مردن و ژیان، ته نها لای خوایه و به دهست ئه وه به ته نها. به لّام غهیری (الله) هیچ شتیکی له مانهی سه ره وهی به دهست نیه بۆ خۆیشی، چجای بۆ خه لکی. وه په ره ردگار به دوو ئایهت له سوپه تی (الفرقان)، پووینی کردۆته وه که ته نها خۆی شایسته ی په رستن و داوا لێ کردنه و، غهیری ئه و نا شایسته یه، وه که ده فه رمویت:

﴿الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ . وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا . وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِكٌ فِي الْمَلِكِ . وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ، فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا . وَاتَّخَذَ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمُوتُونَ وَلَا حَيَاةٌ وَلَا شَوَارٌ﴾ الفرقان (۲ - ۳)

ده بینین (ته نها شایسته یی خۆی بۆ په رستن) به پێنچ سیفات ده ربیره و:

(1) سنن الترمذی: حدیث حسن صحیح .

(2) بروانه (أضواء البيان) (۶ / ۱۷۸ - ۱۸۳) .

- ۱- تهنه خوی مهلیک و خاوهنی ئاسمانه کان و زهوییه و مولک تهنه هس خویهتی.
- ۲- هیچ مندالی بۆ خوی دانه ناوه و بۆ پیوسته له جیگرو میرات گرو جی نشین؛ چونکه خوی بهردهوام زیندوو و خیزانی نیه. ۳- هیچ شهربیکی نیه له مولکه کهیدا.
- ۴- خالیقی هه موو شتیکه. ۵- ئەندازی بۆ هه موو دروستکراویکی داناوه له کات و شوین و قه باره و شیوه و چۆنیهتی، زۆر به ووردی و پێکی و تهواوی.
- وه له بهرامبهر خۆشیدا ، باسی ئه پهرستراوانه ده کات که خه لکی هاواریان ده کهنی و نه زرو سه ربهرین و پهرستیان بۆ ده کهن، ﴿ واتخذوا من دونه آلهة ﴾.
- وه بهم سیفه تانهی خواره وه - که نیشانهی ناشایسته یین به پهرستن - وه سفی ئه وانی کردوه. سیفه ته کانیش ئه مانه ن:
- ۱- ﴿ لا یخلقون شیئا ﴾ واته: هیچ دروست ناکه ن و توانای دروست کردنی هیچیان نیه.
- ۲- ﴿ وهم یُخلَقون ﴾: وه خۆیان دروست کراون و خوا دروستی کردوون.
- ۳- ﴿ ولا یملکون لانفسهم نفعاً ولا ضرراً ﴾ واته: هیچ سوود و زیانیان بۆ نه فسی خۆشیان به ده ست نیه.
- ۴- ۶ ﴿ ولا یملکون موتاً ولا حیاةً ولا نشوراً ﴾
- واته: به دهستیان نیه نه مردن، نه ژیان، نه زیندوو بوونه وه.
- که واته که سیک یان شتی که ئه مه سیفه ته کانی بن، ئه وه شایسته ی ئه وه نیه هاواری بکریتی و، هیچ جوړه عیباده تیکی بۆ بکریت.
- وه له چه ندان ئایه تی قورئاندا پهروه ردگار بهم سیفه تانه بهراورد ده کات له نیوان په رستراوی حه ق که خویه تی و، له نیوان په رستراوه ناشایسته کان. ههروه که له م ئایه تانه دا ده رده که ویت:
- * ﴿اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِثْلَ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ الروم : ۴۰.
- واته: (الله) که په رستراوی شیاوو راسته ئه وه یه که:
- دروستی کردوون و، له پاشان رزق و پۆزی داوون و، له پاشان ده تان مرینی و، له پاشان زیندوتان ده کاته وه. جا ئایا له نیوان په رستراوه کانی ئیوه که کردوتانن به هاوه لێ خوا، یه کی که هه یه ئه و کارانه بکات که خوا ی پهروه ردگار کردوونی.
- (سبحانه وتعالی): واته پاکی و بهرزی بۆ پهروه ردگاره له و په رستراوانه ی که ده یانکه نه شه ربیک بۆ خوا.
- * ﴿والذين يدعون من دونه لا یخلقون شیئا وهم یُخلَقون. أمواتٌ غیر أحياء. وما یشعرون آیان یُبعثون﴾ النحل (۲۰).
- (۲۱).
- واته: ئه وانه ی ده یان په رستن و هاواریان ده که نی جگه له خوا، هیچ دروست ناکه ن و، خۆیان دروست کراون، مردوون و زیندوو نین، وه نازانن که ی زیندوو ده کرینه وه.
- * ﴿ذلکم الله ربکم له الملک والذین تدعون من دونه ما یملکون من قَطْمیر﴾ فاطر (۱۳).

واته: ئەو (الله) یه پەرودرد گارتانەو شایستەیی پەرستن و هاوار لێ کردنە، کە (لە الملک) واتە مۆلک هەمووی هی ئەوە. وە ئەوانەیی دەیان پەرستن و هاواریان دەکەنێ جگە لەو خوا یە مۆلکایەتیان بە دەست نیە، کەواتە یە کێک مۆلکی نەبیّت چۆن دەپەرستێت؟!

* ﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ: لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴾ سبأ (۲۲).

واته: ئەو محمەد بفرمۆ بە موشریکەکان: دەو هاوار بکەنە ئەو بت و سەنەم و فریشتەو پیغەمبەر و پیاوچاكانە ی کە دەیان پەرستن و هاواریان دەکەنێ لە گەڵ خوا، بزانی ئایا وەلامی داواکاریە کانتان دەدەنەو؟! وەلامتان نادەنەو؛ چونکە:

۱. ئەوانە خواوەنی کیشی زەرپەرە کیش نین، نە لە ئاسمانەکان و، نە لە زویدا،
 ۲. وە هەر وەکو سەرە خۆ هیچ مۆلکیان نیە. هەر وەها بە شەریکایەتیش شەریکی خوا نین لە هیچ شتیکی ئاسمانەکان و زویدا.
 ۳. وە هەر وەکو شەریکیشی نین لە مۆلکدا جیگرو یاری دەدەر و پالپشتیشی نین لە دروست کردن و بەرپۆەبردنی هیچ شتیکی.
- کەواتە لە پوانگە یانزە هەم بە تاییەتی و پوانگەکانی پێشتریش بە گشتی بۆمان دەرکەوت کە تەنها خوا شیاوی پەرستنە؛ چونکە تەنها ئەو سیفاتی پەرودرد گاریتی و پەرستراویتی تێدا یە. وە بەختە وەری و ئاسودەیی و خوشحالی و کامەرانی مرۆفیش تەنها لە وەدایە کە بە تەنها ئەو پەرستراوە حەقە بپەرستێت. وە دڵ تەنگی و ژیان تالیشی لە وەدایە کە خوا بە تەنها نەپەرستێت و شەریکی بۆ دابنێت.

پرسیار: عبادەتەکان چین و، بۆ کێ دەکرین؟

وەڵام: **هەر کردار و گوشتار و بیروباوەریک، کە خۆای گەورە ﷺ فەرمانی پێکردبێت، یا پێی خۆش بێت، ئەو عبادەتەو، پێویستە تەنها بۆ ئەو ﷺ بکریت. وە لادانی بۆ غەیری ﷺ شێرکە^(۱)**

۱. نوێژ کردن و زەکات بەخشین: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾ (البينة: ۵)
۲. کەرنۆش بردن سەردانەواندن (السجود والركوع): ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (الحج: ۷۷)
- ﴿ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ (فصلت: ۳۷)

(۱) قال الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي-رحمه الله-: ((فكل اعتقاد أو قول أو عمل، ثبت أنه مأمور به من الشارع؛ فصرّفه لله وحده توحيد وإيمان وإخلاص، و صرفه لغيره شرك وكفر)). (القول السديد شرح كتاب التوحيد) ص: ۴۶. و ((الضياء الشارق في رد شبهات الماذق للمارق)) ص: ۴۷ الشيخ سليمان بن سحمان.

۳. رۆژووگرتن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۳)

۴. حه کردن:

﴿وَلَهُ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران: ۹۷)

۵. پارانه وهی داوا لى کردن:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر: ۶۰)

۶. ترسانیکى نهینى به نیعتیقاده وهی که له بیروباوهی نیعتیقادی دله وهی دروست دهییت (الخوف والخشية والرهبة):

﴿إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخَوْفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۵)

﴿الْيَوْمَ نَبِّسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ﴾ (المائدة: ۳)

﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَخَذُوا الْهِنَ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ﴾ (النحل: ۵۱)

۷. خۆش ویستن (الحبة): که نهوپییه به گه وهی دانان و زهلبلی و مل کهچی و ژیر بارى له گه لدايه بو خۆش ویستراو، واته خۆش ویستنه کهس به شیوهیه کی واییت که زهلبیل و مل کهچ و ژیر باریشی کردییت و زویریشی به گه وهی دابنیت. نه مهش خۆش ویستنن به ندایه تییه (حبة عبادة):

﴿وَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵).

۸. رهجا لى کردن و نوکید پى بوون (الرجاء والرغبة):

﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الکهن: ۱۱۰)

۹. نیعتیقاد پى بوون که توانای هیتانی خۆشی و لادانی ناخۆشی ههیه:

﴿مَنْ يُجِبِ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفِ السُّوءَ وَيَجْعَلْكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ فَلَبَّاءَ مَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النمل: ۶۲)

۱۰. داواى به قریاکه تن کردن (الاستغاثة):

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبُّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ﴾ (الأنفال: ۹)

۱۱. داواى په نا پى گرتن (الاستعاذة): ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (الفلق: ۱) ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (الناس: ۱)

۱۲. داواى یارمه تی کردن (الاستعانة): ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ۵)

۱۳. پشت پى بهستن و نیعتیما د خستنه سه (التوکل و الاعتماد):

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة: ۲۳)

۱۴. به جى گه یاندنی نه زرو له خوگرتن (الوفاء بالنذر):

﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (الانسان: ۷)

۱۵. هه یوان سه برپین (الذبح والنحر):

﴿قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾ (الکوتر: ۲)

وه چەندان جوړی تریش که عبادەتن؛ چونکه پەرورەدگار فەرمانی پێکردون و پێیان ږازی. جاکه بۆ خودی خووی بکړین بهتەنھا، ئەو عبادەتیکې پاکو دووره له شیرک. بەلام ئەگەر یەک جوړ لهو عبادەتانه بۆ غەیری خوا بکړیت، ئەو هه موو عبادەتەکانی تریشی پێ هەلدهوه شینهوهو خاوه نه که ی به موشریک و کافر داده نریت، نهک به موسلمانان ته نهها خوا پهرست (الموحد). چونکه موشریکه کانیش خویان ده پهرست، بهلام چونکه بهتەنهایی نهبوو، خوا به کافری دانان و وتی ئیوه هەر خوا پهرست نین:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ. وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ (الكافرون).

جا بۆ ئەوێ بهروونی بزانیته شیرک چی یه؛ ئەو له بهشی دووهمدا توژیک به درێژی باس له شیرک ده که یه دواي ئەوێ که لهم بهشی یه که مه دا زانیته عبادەت کردنی خوا چی یه و به چی ده کړیت .

www.ba8.org